

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 04 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, declarate de inculpații

Cerescu Oleg XXXXXX, născut la xx xxxxx
xxxx, originar și domiciliat s. XXXXXX,
r-nul XXXXXXX

și

Raileanu Igor XXXXXX, născut la xx xxxxx
xxxx, originar s. XXXXXXX, r-nul XXXXXXX,
domiciliat or. XXXXXX, str. XXXXXX, x, ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.09.2013 - 04.04.2016;

Instanța de apel: 28.04.2016 - 24.11.2016;

Instanța de recurs: 13.02.2017 - 28.06.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 04 aprilie 2016,

Cerescu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 332 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 1 an.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

Raileanu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de timp

semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Cerescu Oleg deținând funcția de inspector al serviciului supravegherea transportului și circulației rutiere a Secției securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, în baza ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 22 EF din 06 martie 2013, fiind persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, având obligația conform competenței funcționale de a respecta Constituția R. Moldova, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care R. Moldova este parte conform art. 22 alin. (1) pct. a) Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”, a săvârșit infracțiunea de corupere pasivă și falsul în acte publice în următoarele circumstanțe.

Cerescu Oleg, având intenția de a săvârși infracțiunea de corupere pasivă, fiind în exercițiul atribuțiilor de serviciu pe traseul Chișinău-Reni, în seara zilei de 25 iulie 2013, aproximativ la ora 22.00, a pretins personal și prin mijlocitorul Raileanu Igor de la cet. Pricope Gheorghe mijloace financiare ce nu i se cuvin, în sumă de 300 euro, care conform cursului BNM la data săvârșirii infracțiunii, constituia suma de 5070 lei, pentru a nu îndeplini acțiunea ce intră în atribuțiile sale de serviciu, prevăzută la art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, obligarea de predare a actelor de constatare întocmite, împreună cu mijloacele materiale de probă organului de urmărire penală competent din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în termen de 24 ore pentru începerea urmăririi penale, în rezultatul documentării conducerii mijlocului de transport model „Volkswagen Polo” cu n/î XX xxx Xx de către Pricope Gheorghe în stare de ebrietate avansată cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,46 mg/l și refuzul acestuia de la examenul medical.

În continuarea acțiunilor sale infracționale Cerescu Oleg, la 29 iulie 2013 a pretins suma de 300 euro de la Pricope Gheorghe pentru a restitui permisul de conducere ridicat la 25 iulie 2013.

Tot Cerescu Oleg având intenția de a tăinui acțiunile lui Pricope Gheorghe de conducere a mijlocului de transport model „Volkswagen Polo” cu n/î XX xxx Xx în stare de ebrietate avansată, a înscris în documentele oficiale, adică în informația prin care a fost sesizat Serviciul de Gardă al Inspectoratului de Poliție și raportul întocmit de către acesta privind prelungirea materialului înregistrat în R-II sub nr. 2830 din 26 iulie 2013, date vădit false precum că Pricope Gheorghe ar fi condus mijlocul de transport în lipsa actelor necesare, pe cale de consecință fiind înregistrată în registrul de evidență a altor informații referitoare la datele despre conducerea de către Pricope Gheorghe a autoturismului model „Volkswagen Polo” cu n/î XX xxx Xx, fără acte de conducere.

Raileanu Igor, deținând funcția de polițist al Serviciului escortă al Secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova în baza ordinului nr. 22 EF din 06 martie 2013 al Inspectoratului General de Poliție al

Ministerului Afacerilor Interne, având obligația conform competenței funcționale să respecte Constituția R. Moldova, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care R. Moldova este parte conform art. 22 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”, a săvârșit acțiunea de complicitate la coruperea pasivă în următoarele circumstanțe.

Raileanu Igor, fiind în exercițiul atribuțiilor de serviciu pe traseul Chișinău-Reni, împreună cu Cerescu Oleg, în seara zilei de 25 iulie 2013 aproximativ la ora 22.00, având intenția de a fi complice la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă cu extorcarea de bunuri de către Cerescu Oleg, a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin prestarea de informații și pretinderea mijloacelor financiare în sumă de 300 euro de la Pricope Gheorghe, pentru a fi transmiși lui Cerescu Oleg în vederea de a nu documenta conform legii faptul de conducere a mijlocului de transport model „Volkswagen Polo” cu n/î XX xxx Xx de către Pricope Gheorghe în stare de ebrietate avansată cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,46 mg/l și refuzul acestuia de la examenul medical.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Cerescu Oleg să fie condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis; art. 332 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani; conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis;

- Raileanu Igor să fie condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, la emiterea sentinței, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpaților, ignorând prevederile Recomandării nr. 61 din 14 decembrie 2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”.

A indicat apelantul că, la stabilirea termenului pedepsei conform art. 75 Cod penal, instanța de judecată trebuia să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite.

Totodată, aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia prin prisma art. 90 Cod penal, nu-și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, a invocat că săvârșind infracțiunea în calitate de persoane publice, Cerescu Oleg și Raileanu Igor au acționat contrar activității persoanei publice și prin infracțiune au subminat autoritatea statului.

De asemenea, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a indicat care sunt circumstanțele excepționale care ar determina aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpaților.

3.1. Avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului Cerescu Oleg, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În motivarea apelului a invocat că, partea apărării atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa examinării cauzei penale în fond, consideră că în acest caz a avut loc o provocare clasică din partea lui Pricope Gheorghe, ghidat de ofițerii CNA la acțiuni de corupere pasivă.

Avocatul a indicat că, pe tot parcursul procesului penal declarațiile inculpatului au fost constante, acesta a pledat nevinovat, nu a pretins sau extorcat careva sume bănești de la Pricope Gheorghe și nici nu a falsificat careva acte publice, mai mult, a întocmit acte procesuale necesare după caz și după ce s-a informat mai detaliat de șeful secției în care activa cum să procedeze în astfel de cazuri, a purces la întocmirea tuturor actelor necesare.

În confirmarea celor declarate de inculpatul Cerescu Oleg în vederea nevinovăției sale, urmau a fi reținute declarațiile lui Pricope Gheorghe, care a indicat că „*Cerescu Oleg i-a răspuns că procesul-verbal a fost întocmit și nu se mai poate face nimic*”.

A susținut apelantul că, prima instanță a selectat doar o parte din declarațiile părții vătămate, descriindu-le doar pe cele ale acuzații, pe când răspunsurile oferite de acesta la întrebările părții apărării instanța le-a trecut cu vederea, lăsându-le fără apreciere, deși partea apărării a insistat ca instanța să le dea apreciere veridică deoarece se confirmă pe deplin printr-un cumul de probe.

Cu trimitere la prevederile art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, a menționat apelantul că, declarațiile lui Pricope Gheorghe urmează să fie apreciate critic, deoarece la audiere în prima instanță, la întrebările părții apărării au fost scoase la iveală multiple divergențe dintre cele declarate și celelalte probe, inclusiv din depozițiile martorilor Burlacenco Mihail, Burlacenco Ruslan și Pelivan Valeriu, divergențe care demonstrează că de fapt, Pricope Gheorghe intenționat a ascuns faptul că la 26 iulie 2013 de facto, s-a decis și s-a adresat la CNA.

Apelantul a considerat că, procesul-verbal de ridicare a fost întocmit mult mai târziu după ridicarea de fapt a înregistrărilor.

Pe lângă acestea, din declarațiile părții vătămate rezultă că înregistrările au fost transmise direct din telefon, iar cele din 30 iulie 2013 au fost înregistrate cu tehnică specială.

La fel, a indicat apelantul că, provocarea din partea organului de urmărire penală rezultă din faptul înregistrării inițiale a procesului-verbal de primire a denunțului părții vătămate cu nr. 361 (f.d.4, vol. I), iar ulterior prin procesul-verbal de corectare a erorilor materiale (f.d.6, vol. I) a fost corectat deja cu nr. 367, fără a fi anexată la materialele cauzei penale copia înregistrării denunțului în Registrul nr. 1 al CNA.

Astfel, de fapt denunțul a fost depus înainte de a fi înregistrat oficial, iar partea vătămată a intrat în contact cu reprezentanții CNA înainte de a efectua

înregistrarea audio cu telefonul mobil, fapt ce denotă un comportament ilegal al părții vătămate, al ofițerilor de investigație și al organului de urmărire penală în vederea investigării unui caz presupus de corupție.

În conformitate cu legislația națională și cea internațională, în special CțEDO la care R. Moldova a aderat, acțiunile de provocare la săvârșirea unor infracțiuni este categoric interzisă.

Mai mult, reieșind din conținutul Codului penal, acțiunea de provocare la săvârșirea unei infracțiuni este recunoscută ca o infracțiune, iar mijloacele de probă dobândite prin acțiunile de provocare, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod procedură penală, se recunosc ca fiind ilegale.

A specificat că, pe parcursul procesului penal a fost constatat că a avut loc faptul extorcării a 300 euro din partea lui Cerescu Oleg de la Pricope Gheorghe, însă conform descifrărilor comunicărilor dintre Pricope Gheorghe cu Raileanu Igor și dintre Pricope Gheorghe și Pelivan Valeriu, se constată că însăși Pricope Gheorghe a venit cu inițiativa de a corupe inspectorii Serviciului supraveghere a transportului și circulației rutiere a Secției securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Ialoveni cu scopul de a-și păstra dreptul de a conduce mijlocul de transport, deoarece de acesta depinde serviciul său, după cum singur a menționat.

Starea de fapt constatată de partea apărării demonstrează că inculpatul Cerescu Oleg nu a pretins sau estorcat careva sume de bani și din momentul ridicării permisului de conducere a lui Pricope Gheorghe la 25 iulie 2013 până la 30 iulie 2013 nu a dus convorbiri cu acesta.

În momentul în care partea vătămată s-a prezentat la 30 iulie 2017, la IP Ialoveni pentru a-și ridica permisul, Cerescu Oleg i-a comunicat că nu se poate face nimic și a mers la șeful său să se informeze ce acte necesită întocmite în cazul cetățenilor străini. Iar la momentul reținerii de către ofițerii CNA, Cerescu Oleg deja începuse întocmirea procesului-verbal.

Mai mult, reieșind din declarațiile părții vătămate, acesta a indicat că, la întâlnirea sa personală cu Cerescu Oleg din 30 iulie 2013 în incinta sediului IP Ialoveni, acesta singur a întrebat despre ce fel de bani se vorbește deoarece el nu cunoaște nimic.

În ce privește infracțiunea prevăzută de art. 332 Cod penal, apărarea a constatat netemeinicia poziției acuzării și primei instanțe, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că partea vătămată Pricope Gheorghe a prezentat colaboratorilor Inspectoratului de Patrulare permisul de conducere eliberat de autoritățile din Italia.

S-a constatat eroarea involuntară a inculpatului Cerescu Oleg în ce privește nevalabilitatea permisului, iar această interpretare eronată la aprecierea valabilității unui permis de conducere în limbă străină pe care inculpatul nu o posedă, nu poate fi interpretată ca o falsificare a raportului (f.d.82, vol. I).

În ceea ce privește includerea în raport a celorlalte motive de intentare a procedurii contravenționale sau penale, în special starea de ebrietate în timpul conducerii mijlocului de transport și refuzul de la examenul medical, aceasta nu poate fi incriminată ca o falsificare a documentelor oficiale, deoarece în această componentă de infracțiune latura obiectivă se manifestă prin acțiune de înscriere dar nicidecum prin inacțiune, iar această inacțiune este motivată prin faptul că

inculpatul nu avea datele necesare despre Pricope Gheorghe și fiindcă era cetățean străin nu cunoștea, la acel moment, modalitatea de întocmire a actelor necesare.

3.2. Inculpatul Raileanu Igor, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, lipsesc probe care ar confirma faptul contribuției prin sfaturi acordate lui Cerescu Oleg la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă sau prestare de informații, înlăturare de obstacole, promisiunea dinainte că îl va favoriza pe autor și va tăinui fapta ilicită săvârșită, cât și sprijinirea activității autorului în timpul săvârșirii faptei.

A considerat apelantul că, nu pot fi calificate acțiunile sale ca complicitate la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă în baza convorbirilor telefonice avute de el cu Pricope Gheorghe (f.d.45, 46, 47, vol. I).

Din stenograma convorbirilor dintre Pricope Gheorghe și Raileanu Igor din 29 iulie 2013, rezultă că primul l-a provocat pe Raileanu Igor, insistând la dare de mită, ultimul refuzându-i implicarea în aceste acțiuni ilegale, răspunzându-i că „*nimeni nu vrea să i-a „ruble”, nu te știe nimeni, toți se tem*”.

În ședința de judecată Raileanu Igor a concretizat că suma de 300 euro pe care la întrebat Pricope Gheorghe dacă o are, întrebarea a fost adresată cu scopul ca ultimul să solicite serviciile unui avocat competent pentru a-și apăra drepturile pe cale de judecată, știind că serviciile avocatului sunt contra plată.

Cât privește vinovăția adusă lui Raileanu Igor referitor la înscrierea datelor vădit false la documentarea cazului, în care se indică că Pricope Gheorghe conducea mijlocul de transport fără acte, pe când în realitate acesta urma să fie documentat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt ce ar dovedi extorcarea a 300 euro de la Pricope Gheorghe, este lipsită de probe, bazată pe presupuneri.

Raileanu Igor, potrivit fișei de post, deține funcția de polițist al serviciului de escortă, cu grad de subofițer și nu agent constatat în atribuțiile căruia intră documentarea unor asemenea cazuri, cazul respectiv fiind documentat nu de Raileanu Igor, ci de o altă persoană.

S-a constatat că Pricope Gheorghe ar fi acționat prin provocări, fiind sub acoperirea lucrătorilor operativi ai CNA, iar potrivit art. 136 alin. (6) Cod de procedură penală, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace săvârșirea de infracțiuni.

Raileanu Igor la provocările din partea lui Pricope Gheorghe nu a reacționat, careva sume de bani pentru a fi transmise lui Cerescu Oleg de la el nu a primit, lipsind în acțiunile sale elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului Cerescu Oleg și de inculpatul Raileanu Igor, admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cerescu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, echivalentul a 60000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa

funcții publice pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Cerescu Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsa penală din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Raileanu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de timp semiînchis.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpaților Cerescu Oleg și Raileanu Igor, concluzionând just vinovăția lui Cerescu Oleg în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 324 alin. (2) lit. c), 332 alin. (1) Cod penal și vinovăția lui Raileanu Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu toate că inculpații Cerescu Oleg și Raileanu Igor nu au recunoscut vinovăția în cele incriminate, instanța de apel a stabilit că culpabilitatea acestora este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe (f.d.73-81, vol. II); martorilor Pelivan Valeriu (f.d.69-72, vol. II); Burlacenco Ruslan (f.d.66-68, vol. II); Burlacenco Mihail (f.d.62-65, vol. II); procesul-verbal din 29 iulie 2013 cu privire la denunțul lui Pricope Gheorghe (f.d.4-5, vol. I); raportul de expertiză nr. 257 din 30 iulie 2013 (f.d.19-24, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31 iulie 2013 (f.d.43, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 31 iulie 2013 (f.d.44, vol. I); stenograma convorbirilor telefonice dintre Pricope Gheorghe și Raileanu Igor petrecute la 26 iulie 2013 în incinta IP Ialoveni (f.d.45, vol. I); stenograma convorbirilor telefonice dintre Pricope Gheorghe și Raileanu Igor petrecute la 29 iulie 2013 pe teritoriul IP Ialoveni (f.d.46, vol. I); stenograma convorbirilor telefonice din 29 iulie 2013 dintre Pricope Gheorghe și Pelivan Valeriu (f.d.47, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 30 iulie 2013 (f.d.69, vol. I); copia din Registrul de evidență a proceselor-verbale cu privire la contravenții (f.d.70-71, vol. I); procesul-verbal de efectuare a percheziției din 30 iulie 2013 în incinta biroului de serviciu a lui Cerescu Oleg din incinta IP Ialoveni, amplasat pe adresa or. Ialoveni, str. Gr. Vieru, 24, bir. 5, în cadrul căreia au fost depistate și ridicate: rezultatul alcotestului Drager, îndreptarea la examinarea medicală din 25 iulie 2013, explicația lui Pricope Gheorghe, informația privind anunțul telefonic parvenit la serviciul de gardă al IP Ialoveni la 26 iulie 2013 ora 01.30, raportul privind prelungirea examinării materialelor, procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere din 25 iulie 2013, informația telefonică datată cu 26 iulie 2013 înregistrată de Oleg Cerescu la Serviciul de Gardă a IP Ialoveni, raportul datat cu 29 iulie 2013 (f.d.75-82, vol. I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 31 iulie 2013 (f.d.83, vol. I); ordonanțele de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la dosar din 31 iulie 2013 (f.d.84, 85, vol. I); procesul-verbal de audiere a învinuitului Raileanu Igor din 01 august 2013

(f.d.101-102, vol. I).

Instanța de apel a apreciat ca declarativă versiunea inculpatului Cerescu Oleg precum că nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal, deoarece alegația acestuia referitor la nevinovăția sa a fost combătută prin probele enumerate supra, iar nerecunoașterea vinei a fost apreciată ca o modalitate de apărare.

Instanța de apel a indicat că, infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal, a fost săvârșită de Cerescu Oleg la 26 iulie 2013 și cu trimitere la prevederile art. art. 16, 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 389 Cod de procedură penală, a dispus liberarea lui Cerescu Oleg de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a constatat ca fiind dovedită vinovăția lui Cerescu Oleg și Raileanu Igor în săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă și complicitate la corupere pasivă, iar argumentele apărării precum că inculpații urmează a fi achitați din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lor, au fost apreciate ca fiind formale și nejustificate.

Astfel, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe, a considerat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, care coroborează cu declarațiile martorilor Pelivan Valeriu, Burlacenco Ruslan, Burlacenco Mihail și probele scrise și dovedesc cu certitudine că Cerescu Oleg a extorcat bunuri ce nu i se cuvin, iar Raileanu Igor a fost complice la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă cu extorcarea de bunuri de către Cerescu Oleg.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a dat apreciere critică declarațiilor martorului Moraru Stanislav depuse în ședința de judecată, deoarece au o tentă părtinitoare întru a diminua culpabilitatea inculpaților, având ca scop ducerea în eroare a instanței de judecată, or în situația în care el ar fi fost martor ocular al discuțiilor purtate în fața Inspectoratului de Poliție Ialoveni între partea vătămată Pricope Gheorghe și inculpatul Raileanu Igor, ar fi comunicat acest fapt în cadrul primelor audieri.

Fiind colaborator de poliție, martorul cunoștea și cu certitudine conștientiza gravitatea situației în care se aflau colegii lui de serviciu Cerescu Oleg și Raileanu Igor.

Prin urmare, versiunea martorului Moraru Stanislav invocată în ședința de judecată precum că el însuși i-a sugerat lui Pricope Gheorghe să-și caute un avocat, iar Raileanu Igor l-a întrebat dacă are bani la el, este eronată.

Instanța de apel a specificat că, inculpatul Raileanu Igor în cadrul urmăririi penale a recunoscut vina în cele imputate, ulterior și-a schimbat declarațiile și a negat complicitatea sa la săvârșirea coruperii pasive de către Cerescu Oleg.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul lui Raileanu Igor precum că declarațiile date în cadrul urmăririi penale au fost date sub presiuni psihologice, deoarece versiunea respectivă nu are un suport probatoriu și constituie o versiune de apărare, pentru a evita răspunderea penală, nefiind atacată nici o acțiune a organului de urmărire penală.

Cu trimitere la literatura juridică de specialitate, instanța de apel a indicat că, atât Cerescu Oleg, cât și Raileanu Igor sunt subiecți ai infracțiunii incriminate

deoarece dețineau la momentul săvârșirii infracțiunii statutul de funcționar public, iar prin acțiunile lor, au încălcat prevederile art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”.

Analizând cele expuse supra în raport cu circumstanțele speței, instanța de apel a constatat săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă de către Cerescu Oleg și complicitate la corupere pasivă de către Raileanu Igor, în acest sens remarcând că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, or inculpații, activând în funcția de inspector al Serviciului supravegherea transportului și circulației rutiere a Secției securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Ialoveni al IPG al MAI și funcția de polițist al Serviciului escortă al Secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al IPG al MAI, fiind persoane publice cărora într-o instituție de stat le-au fost acordate permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor, au prejudiciat relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile avocatului Vizdoga Ion precum că instanța eronat, neîntemeiat și declarativ a invocat în sentință faptul precum că vina inculpaților se dovedește prin declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe, declarațiile martorilor și alte probe scrise, deoarece acestea nu coroborează între ele, fiind contradicții esențiale și neînlăturate de către instanța de judecată și a indicat că, declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, care coroborează cu declarațiile martorilor și cu probele materiale anexate la cauza penală și confirmă că Cerescu Oleg a pretins personal și prin mijlocitorul Raileanu Igor de la cet. Pricope Gheorghe mijloace financiare ce nu i se cuvin, în sumă de 300 euro, pentru a nu îndeplini acțiunea ce intră în atribuțiile sale de serviciu, prevăzută la art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, obligarea de predare a actelor de constatare întocmite, împreună cu mijloacele materiale de probă, organului de urmărire penală competent din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova în termen de 24 ore pentru începerea urmăririi penale, în rezultatul documentării conducerii mijlocului de transport model „Volkswagen Polo” cu n/î XX xxx Xx de către Pricope Gheorghe în stare de ebrietate avansată cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,46 mg/l și refuzul acestuia de la examenul medical.

Prin acțiunile sale infracționale Cerescu Oleg, la 29 iulie 2013 a pretins suma de 300 euro de la Pricope Gheorghe pentru a-i fi restituit permisul de conducere ridicat la 25 iulie 2013.

Instanța de apel a reținut ca declarativ și argumentul avocatului precum că declarațiile lui Pricope Gheorghe nu sunt veridice și nu corespund adevărului, precum că s-au declarat circumstanțe necesare organului de urmărire penală, nefiind confirmate prin careva probe pertinente, veridice, concludente, deoarece declarațiile lui Pricope Gheorghe sunt întărite prin stenograma interceptării

convorbirilor telefonice din 29 iulie 2013 dintre Pricope Gheorghe și Pelivan Valeriu, precum și prin celelalte probe scrise pertinente, veridice și concludente.

Totodată, depozițiile părții vătămate Pricope Gheorghe sunt adevărate inițial chiar de către inculpatul Raileanu Igor în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul avocatului precum că în speță a existat provocare față de inculpatul Cerescu Oleg, deoarece mai întâi acesta a pretins suma de 300 de euro de la Pricope Gheorghe pentru restituirea permisului și doar ulterior partea vătămată s-a adresat cu denunț către Centrul Național Anticorupție, iar organul de drept a întreprins măsuri procesuale legale necesare pentru a descoperi infracțiunea, astfel erau obligați să întreprindă măsuri pentru contracararea în continuare a săvârșirii de noi infracțiuni de corupere.

Cu referire la argumentul invocat de avocatul inculpatului Cerescu Oleg, precum că prin înregistrările convorbirilor telefonice efectuate de partea vătămată cu ajutorul telefonului său mobil, a fost înscenată o provocare clasică din partea lui Pricope Gheorghe ghidat de ofițerii CNA, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a respins acest argument ca neîntemeiat deoarece atât Cerescu Oleg, cât și Raileanu Igor în cadrul cercetării judecătorești nu au contestat faptul că pe înregistrările telefonice din 29 iulie 2013, vocile le aparțin lor.

În ședința de judecată, de către apărare nu a fost invocat falsul respectivelor înregistrări ale convorbirilor telefonice, iar în virtutea prevederilor art. 6 CțEDO, cu privire la dreptul la un proces echitabil, instanța europeană a subliniat că nu urmează a fi ignorate dificultățile inerente activității de cercetare desfășurate de organele de poliție, pentru aceasta ele sunt obligate să recurgă din ce în ce mai des, în special în cadrul luptei împotriva corupției, la informatori și la practicile „sub acoperire”.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, intenția lui Cerescu Oleg și Raileanu Igor de estorcare a 300 euro de la Pricope Gheorghe se probează și prin înscrierea datelor vădit false în documentele oficiale de către Cerescu Oleg, și anume faptul că ultimul în virtutea atribuțiilor sale de serviciu a constatat că Pricope Gheorghe conducea mijlocul de transport fără acte, însă în realitate acesta urma să fie documentat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Înregistrarea de către Oleg Cerescu a materialului în R-II a fost făcută cu scopul de a tăinui acțiunile lui Pricope Gheorghe și de a facilita săvârșirea de către Cerescu Oleg și Raileanu Igor a infracțiunii de corupere pasivă, din motiv că în cazul primirii banilor extorcați Cerescu Oleg urma să adopte o decizie în favoarea lui Pricope Gheorghe, însă dacă materialul era să fi fost înregistrat, corect în R-I, competența de a lua decizie urma să-i fie acordată unei alte persoane, nu lui Cerescu Oleg, iar în acest caz ultimul nu putea să-și ducă până la capăt acțiunile criminale.

Invocările lui Cerescu Oleg în ședința de judecată, precum că a înregistrat materialul în R-II adică conducerea mijlocului de transport fără acte deoarece permisul de conducere a lui Pricope Gheorghe era expirat și acesta nu dispune de date de identitate, instanța de apel le-a apreciat ca eronate, deoarece permisul de conducere a lui Pricope Gheorghe la momentul săvârșirii infracțiunii era valabil, având pe verso indicată data de expirare 03 martie 2014 și totodată conținând date de identitate a posesorului.

În speța deferită judecătii, instanța de apel a stabilit că, colaboratorii CNA au reacționat la denunțul efectuat de partea vătămată Pricope Gheorghe, care s-a adresat la organul de drept, iar ofițerii s-au limitat la investigarea activității infracționale a inculpaților Cerescu Oleg și Raileanu Igor într-o manieră pasivă, aceștia nu au exercitat o influență de așa natură încât să-i determine pe ultimii la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, la materialele cauzei penale se regăsește procesul-verbal de primire a plângerii din 29 iulie 2013 (f.d.4-5, vol. I), prin care Pricope Gheorghe solicită să fie trași la răspundere penală colaboratorii de poliție Cerescu Oleg și Raileanu Igor, care au extorcat de la el mijloace financiare în sumă de 300 euro.

La fel, a constatat că, inculpații au fost cei care i-au sugerat părții vătămate Pricope Gheorghe modalitatea de soluționare a problemei acestuia și îl trimiteau insistent la pădurarul Pelivan Valeriu.

Astfel, instanța de apel a apreciat că, acțiunile ofițerilor CNA nu au avut efectul unei provocări și instigări la săvârșirea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală din partea autorităților statului, dimpotrivă organul de urmărire penală a administrat probe care indică că infracțiunea ar fi fost săvârșită și fără intervenția colaboratorilor CNA.

4.2. Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a indicat că, motivele invocate și-au găsit confirmare la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei lui Cerescu Oleg și Raileanu Igor.

Afirmațiile procurorului precum că, prima instanță incorect a individualizat pedeapsa, stabilindu-le inculpaților pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, instanța de apel le-a reținut ca întemeiate și a indicat că, infracțiunile de corupție prezintă un grad sporit de pericol pentru societate, aceste infracțiuni urmează a fi pedepsite cu sancțiuni echitabile, care ar contracara orice tentativă de încălcare a relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu a funcționarilor în exercitarea atribuțiilor lor.

Totodată, instanțele de judecată trebuie să țină seama că în cazurile săvârșirii infracțiunilor de corupție în sectorul privat, a traficului de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de criteriul echității și proporționalității, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpați a prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel la capitolul individualizării pedepsei inculpaților, cu trimitere la prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, ținând cont de principiului legalității, egalității, umanismului, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, de rezonanța socială a infracțiunii, de gravitatea infracțiunii săvârșite a reținut că inculpatul Cerescu Oleg a săvârșit o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, având ca motiv interesul material, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, de

personalitatea lui Cerescu Oleg care anterior nu a fost judecat (f.d.86, vol. I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.88-89, vol. I), este căsătorit, are un copil minor la întreținere, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, stabilindu-i pedeapsa în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ce constituie 60000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În privința inculpatului Raileanu Igor instanța de apel a reținut că acesta anterior nu a fost judecat (f.d.87, vol. I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.88-89, vol. I), este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, stabilindu-i pedeapsa în baza art. art. 42 alin. (5), art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a considerat că la caz, doar o pedeapsă privativă de libertate poate convinge inculpații despre necesitatea respectării legii penale, or, prin acțiunile lor, aceștia au subminat autoritatea statului, iar pedeapsa închisorii cu executare reală este în stare să asigure scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și din partea altor persoane.

5. Inculpatul Cerescu Oleg, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea condamnării în baza art. 324 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, potrivit art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală.

Indică recurentul că, motivând respingerea apelului apărării, instanța de apel a făcut trimitere directă la textul sentinței primei instanțe, cu toate că conținutul textului la care s-a făcut trimitere, nu se referă în nici un mod la motivele invocate în cererea de apel.

Conform jurisprudenței CEDO (cauzele Suominen c. Finlandei; Ruiz Torija c. Spaniei; Hiro Balani c. Spaniei; Garcia Ruiz c. Spaniei; Helle c. Finlandei; Kraska c. Elveției; Perez c. Franței; Buzescu c. României), acțiunile instanței de apel, constituie o violare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 alin. (1) CțEDO.

Susține recurentul că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel incorect a reținut că prima instanță a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Cerescu Oleg și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c), 332 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității,

veridicității și coroborării lor, totodată instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

Menționează inculpatul că, Plenul Curții Supreme de Justiție în Hotărârea nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, a recomandat că la cercetarea infracțiunilor de corupție, instanțele judiciare urmează a ține cont de prevederile alin. (6) art. 30 Legea nr. 59 din 29 martie 2012 „Cu privire la activitatea specială de investigații”, potrivit căroră, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace săvârșirea de infracțiuni.

Aceasta implică sarcina verificării atente a materialului probator administrat, astfel încât să prevină o condamnare a inculpatului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, întrucât ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încălcându-se art. 6 § 1 CțEDO.

Reieșind din jurisprudența CEDO, susține recurentul că, se va reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (cauza Teixeira de Castro c. Portugaliei, hotărârea din 09 iunie 1998, § 38, 39).

Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă:

- acuzatul s-a angajat în săvârșirea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidui din partea acestora;

- nu există nici o dovadă că acuzatul a mai săvârșit alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (cauza Ramanauskas c. Lituaniei, hotărârea din 05 februarie 2008, § 67).

Generalizând asupra jurisprudenței CEDO în materie (cauza Teixeira de Castro c. Portugaliei, hotărârea din 9 iunie 1998; cauza Ramanauskas c. Lituaniei, hotărârea din 05 februarie 2008; cauza Khudobin c. Rusiei, hotărârea din 26 octombrie 2010; cauza Sandu c. Moldovei, hotărârea din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, mai mult, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor

private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Orice declarație că acuzatul a fost provocat la săvârșirea actelor de corupție urmează a fi analizată de către instanțele de judecată în hotărârile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare.

Instanțele urmează să evalueze dacă acțiunile provocatorului privat au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi săvârșită fără intervenția provocatorului.

Recurentul consideră că, în acest caz a avut loc o provocare clasică a inculpaților din partea lui Pricope Gheorghe la acțiuni de corupere pasivă în comun acord cu reprezentanții CNA.

Sușține inculpatul că, în cazul din speță, deși organul de urmărire penală a făcut tot posibilul de a provoca primirea de bani, aceasta nu s-a produs deoarece de fapt s-a constatat lipsa atât a pretinderii cât și a acceptării de bani din partea lui Cerescu Oleg.

Totodată, cele declarate de inculpat în fața instanței judecătorești corespund cu declarațiile acestuia depuse la urmărirea penală și altor probe administrate în prezenta cauză penală. Inculpatul nu a pretins sau extorcat careva sume bănești de la Pricope Gheorghe și nu a falsificat careva acte publice, mai mult, a întocmit acte procesuale necesare după caz și după ce s-a informat mai detaliat de la șeful secției în care activa, cum să procedeze în astfel de caz, a purces la întocmirea tuturor actelor necesare.

Nevinovăția inculpatului în cele incriminate, se dovedește pe deplin prin declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe, însă prima instanță, conform sentinței, a selectat doar o parte din declarațiile acesteia, pe când răspunsurile oferite de partea vătămată la întrebările adresate de partea apărării instanța le-a trecut cu vederea, lăsându-le fără apreciere, deși partea apărării a insistat ca instanța să le dea apreciere veridică deoarece coroborează cu întregul cumul de probe.

Cu trimitere la prevederile art. art. 100, 101 Cod procedură penală, inculpatul a indicat că, declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe urmează a fi apreciate critic, deoarece în cadrul audierii acestuia în ședința de judecată, la întrebările părții apărării au fost scoase la iveală multiple divergențe dintre cele declarate de el și cu alte probe, inclusiv declarațiile martorilor.

Totodată, instanța de apel nu și-a expus poziția asupra inadmisibilității probelor dobândite cu încălcarea flagrantă a normelor de procedură penală.

Mai mult, partea apărării a dat apreciere critică declarațiilor părții vătămate, din care motiv a solicitat audierea suplimentară a acesteia în instanța de apel, însă după neprezentarea părții vătămate la o ședință de judecată, instanța de apel a decis examinarea cauzei fără audierea părții vătămate.

La fel, recurentul constată că este evidentă o provocare din partea părții vătămate Pricope Gheorghe ghidat de ofițerii CNA, reieșind din faptul că de nenumărate ori Pricope Gheorghe a menționat că în R. Moldova nu are telefon ca mai apoi să confirme că înregistrările au fost efectuate cu telefonul său.

Conform declarațiilor martorului Burlacenco Mihail, care este cumnatul lui Pricope Gheorghe, „*Pricope Gheorghe nu avea telefon mobil atunci (25.07.13)...el personal nu avea tehnică de înregistrare video sau audio*”, iar partea vătămată Pricope Gheorghe afirmă că pentru a se asigura, el a reușit să

înregistreze conținutul convorbirilor purtate cu dl. Igor cu ajutorul telefonului său mobil.

La întrebările adresate, partea vătămată a afirmat că a efectuat înregistrările și anume: la 25 iulie, ora 23:00 a înregistrat discuția cu pădurarul, la 29 iulie în cadrul IP Ialoveni, la amiază, a înregistrat convorbirea cu Railenu Igor și la 29 iulie, ora 17:00 când a vorbit cu pădurarul a înregistrat cu telefonul personal, unde s-a prezentat singur, ofițerii CNA nu l-au însoțit.

Cu toate acestea, după audierea în fața instanței judiciare, Pricope Gheorghe a declarat că, la CNA s-a adresat la 26 iulie 2013, dimineața s-a prezentat la ofițerul CNA, Macovei Sergiu, care i-a dat careva acte și a întocmit o plângere referitor la faptele ce s-au întâmplat, care a fost datată cu 26 iulie 2013.

Astfel, consideră inculpatul că, odată partea vătămată s-a adresat la CNA și a scris plângere la 26 iulie 2013, înregistrările și acțiunile lui Pricope Gheorghe au fost ghidate de ofițerii CNA, fapt ce constituie o provocare insistentă din partea părții vătămate, ghidată de cei de la CNA.

Sușine recurentul că, există divergențe între declarațiile martorilor și a părții vătămate, or din declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe rezultă că „...s-au prezentat la pădurar... au intrat în barul din fața casei și au întrebat-o pe soția acestuia unde este pădurarul, la care aceasta l-a contactat telefonic...” contrar declarațiilor martorului Burlacenco Ruslan în instanță potrivit căroră „...*preventiv l-am telefonat (pe pădurarul Pelivan), el a spus că nu este acasă... noi am mers, l-am așteptat un pic, el a venit...*” și contrar declarațiilor martorului Burlacenco Mihail „...*apoi am plecat la pădurar, l-am așteptat, el a venit...*”.

Conform declarațiilor părții vătămate Pricope Gheorghe acesta a indicat că „...la 29 iulie 2013, el încă odată s-a prezentat la IP Ialoveni, unde s-a întâlnit din nou cu dl. Igor. Acesta l-a întrebat dacă are 300 euro la sine și i-a spus să se ducă din nou la pădurarul Valeriu și să-i dea acestuia 300 euro...” declarații care se contrazic cu declarațiile martorilor Burlacenco Mihail, Pelivan Valeriu, Burlacenco Ruslan și ale învinuitului Cerescu Oleg.

Astfel, consideră inculpatul că, iese la iveală faptul că Pricope Gheorghe intenționat a ascuns faptul că la 26 iulie 2013, de facto, s-a decis și s-a adresat la CNA, contrar celor expuse anterior.

La fel, există divergențe între declarațiile martorilor Burlacenco Ruslan și Burlacenco Mihail depuse în instanța de judecată față de cele depuse în cadrul urmăririi penale.

Sușine recurentul că, prin procesul-verbal de ridicare din 31 iulie 2013 prin care au fost ridicate de la cet. Pricope Gheorghe CD-urile cu convorbirile purtate de către acesta cu Cerescu Oleg, Raileanu Igor și Pelivan Valeriu sunt falsificate, deoarece din procesul-verbal de examinare a obiectului din 31 iulie 2013 se constată că Pricope Gheorghe nu a purtat convorbiri cu Cerescu Oleg.

La fel, o falsificare a materialelor cauzei penale se reflectă din declarațiile părții vătămate și anume: el înregistrarea din 26 iulie 2013 a transmis-o lui Macovei Sergiu tot pe 26 iulie 2013 la CNA, afară, în spate la scară.

Înregistrarea din 29 iulie 2013 i-a prezentat-o lui Macovei Sergiu deja la 30 iulie 2013, la CNA din mun. Chișinău, tot acestuia i-a prezentat descifrarea din 26 iulie 2013, pe care nu a semnat-o. Nu i-a fost prezentat pentru cunoștință tot dosarul. La 30 iulie, la orele 9:30-10:00, a fost înzestrat cu tehnica CNA.

Atunci nu a semnat nici un act. A semnat după ce a predat tehnica.

În aceeași zi a prezentat ofițerilor CNA înregistrarea făcută cu tehnica lor.

Astfel, consideră inculpatul că, procesul-verbal de ridicare a fost întocmit mult mai târziu după ridicarea de fapt a înregistrărilor.

Pe lângă acestea, din declarațiile părții vătămate, rezultă că înregistrările au fost transmise direct din telefon, iar cele din 30 iulie 2013 au fost efectuate cu tehnica specială a CNA.

Indică recurentul că, provocarea din partea organului de urmărire penală rezultă din faptul înregistrării inițiale a procesului-verbal de primire a denunțului părții vătămate cu nr. 361 (f.d.4, vol. I), iar ulterior prin procesul-verbal de corectare a erorilor materiale (f.d.6, vol. I) se corectează deja cu nr. 367, fără a fi anexată la materialele cauzei penale copia înregistrării denunțului în Registrul nr. I al CNA.

Deci, de fapt denunțul a fost depus cu mult înainte decât a fost înregistrat oficial, iar partea vătămată a colaborat cu reprezentanții CNA înainte de a efectua înregistrarea audio cu telefonul mobil, fapt ce denotă un comportament ilegal al părții vătămate, al ofițerilor de investigație și al organului de urmărire penală în vederea investigării unui caz presupus de corupție.

În conformitate cu legislația națională și cea internațională, în special CțEDO la care R. Moldova a aderat, acțiunile de provocare la săvârșirea unor infracțiuni este categoric interzisă.

Mai mult, reieșind din conținutul Codului penal, acțiunile de provocare la săvârșirea unei infracțiuni sunt recunoscute însăși ca o infracțiune, iar mijloacele de probă dobândite prin acțiunile de provocare în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod procedură penală, se recunosc ca fiind ilegale.

Menționează recurentul că, asupra acestui argument instanța de apel nu s-a expus, fapt ce generează temeii juridic pentru casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Cu trimitere la prevederile art. art. 164, 136 Cod de procedură penală, inculpatul a invocat că, poziția instanței de apel referitor la faptul că, înregistrările audio nu au fost contestate de apărare la etapa urmăririi penale, din care considerente aceste argumente invocate la etapa examinării în instanțele de fond nu pot fi reținute ca plauzibile, este greșită și vine în contradicție cu normale generale ale principiului legalității stipulat în prevederile art. 7 Cod de procedură penală.

De către partea acuzării în instanța de judecată au fost prezentate în calitate de mijloace de probă, și anume: procesul-verbal de examinare din 31 iulie 2013; înregistrările audio; procesul-verbal de ridicare a înregistrărilor audio din 31 iulie 2013; procesul-verbal privind examinarea înregistrărilor audio din 31 iulie 2013, care confirmă poziția părții apărării despre punerea la cale a unei provocări din partea lui Pricope Gheorghe în comun cu reprezentanții CNA.

Este evident că aceste înregistrări au fost efectuate sub controlul colaboratorilor CNA, fiind selectiv copiate pe CD pentru a le da o forță probantă și a convinge instanța judecătorească în existența faptului infracțiunii în acțiunile lui Cerescu Oleg, precum și ascunderea falsurilor săvârșite de unii dintre reprezentanții organului de urmărire penală implicați în această cauză penală.

Menționează inculpatul că, pe tot parcursul procesului penal a fost indicat

precum că a avut loc faptul extorcării a 300 euro din partea lui Cerescu Oleg de la Pricope Gheorghe, însă conform descifrărilor comunicărilor dintre Pricope Gheorghe cu Raileanu Igor și dintre Pricope Gheorghe și Pelivan Valeriu se constată că însăși Pricope Gheorghe a venit cu inițiativa de a corupe inspectorii Serviciului supraveghere a transportului și circulației rutiere a Secției securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Ialoveni cu scopul de a-și păstra dreptul de a conduce mijlocul de transport, deoarece de aceasta depindea serviciul său.

Cu trimitere la literatura de specialitate, a specificat inculpatul că, în speță toate actele procesuale penale de la urmărirea penală duc în eroare, deoarece faptul extorcării din partea lui Cerescu Oleg nu a fost constatat nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de judecată.

Sușține recurentul că, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate critic deoarece există divergențe între acestea și alte probe, iar înregistrările audio urmează a fi excluse ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare datorită prezenței evidente a elementului provocării, care urmează a fi interpretat prin prisma hotărârilor CEDO în cauzele Sandu c. Moldovei și Ramanauskas c. Lituaniei, care deși au fost dobândite cu încălcarea flagrantă a normelor de procedură penală și nu pot fi recunoscute ca mijloace de probe în cadrul unui proces penal legal, indică la faptul că doar Raileanu Igor și Pelivan Valeriu au avut discuții cu partea vătămată, iar probele nu indică la existența înțelegerii prealabile privind activitatea infracțională în comun dintre cei doi inculpați.

Mai mult, reieșind din declarațiile părții vătămate, acesta a menționat că, la întâlnirea sa personală cu Cerescu Oleg din 30 iulie 2013, în sediul IP Ialoveni, ultimul a întrebat despre ce fel de bani se vorbește deoarece el nu cunoaște.

Starea de fapt constatată de partea apărării demonstrează că, inculpatul Cerescu Oleg nu a pretins sau estorcat sume de bani și din momentul ridicării permisului lui Pricope Gheorghe la 25 iulie 2013 până la 30 iulie 2013 nu a dus convorbiri cu acesta.

În momentul în care partea vătămată la 30 iulie 2013 s-a prezentat la IP Ialoveni pentru a-și ridica permisul, Cerescu Oleg i-a comunicat că nu se poate face ceva și a mers la șeful său să se informeze ce acte necesită a fi întocmite în cazul cetățenilor străini, iar la momentul reținerii de către ofițerii CNA, Cerescu Oleg deja începuse întocmirea procesului-verbal.

În ce privește infracțiunea prevăzută de art. 332 Cod penal, la fel se constată netemeinicia poziției acuzării și primei instanțe, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că partea vătămată Pricope Gheorghe a prezentat colaboratorilor Inspectoratului de Patrulare permisul de conducere eliberat de autoritățile din Italia, care este întocmit în limba italiană și sub pct. 4a se indică data de 04.11.2009, iar sub pct. 4b se indica data de 17.02.2010.

Aceste date au fost interpretate de inculpat ca date la care a expirat termenul de valabilitate al permisului de conducere, fapt ce a servit drept temei pentru întocmirea raportului în care s-a indicat conducerea mijlocului de transport fără actele respective, deci în asemenea circumstanțe se constată eroarea involuntară a inculpatului Cerescu Oleg în ce privește inviolabilitatea permisului de conducere, iar această interpretare eronată nu poate fi incriminată ca o falsificare a documentelor oficiale, deoarece în această componentă de infracțiune latura obiectivă se manifestă prin acțiune de înscriere, dar nicidecum prin

inacțiune, iar această inacțiune este motivată prin faptul că inculpatul nu avea datele necesare despre Pricope Gheorghe și fiindcă era cetățean străin nu cunoștea modalitatea de întocmire a actelor necesare.

5.1. Inculpații Cerescu Oleg și Raileanu Igor, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele săvârșite nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În motivarea recursului, cu trimitere la literatura de specialitate și jurisprudența CEDO, recurenții au invocat că, activitatea de provocare la acte de corupere în speță a implicat forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a săvârși infracțiunea.

Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Generalizând asupra jurisprudenței CEDO în materie (cauza Teixeira de Castro c. Portugaliei, hotărârea din 9 iunie 1998; cauza Ramanauskas c. Lituaniei, hotărârea din 05 februarie 2008; cauza Khudobin c. Rusiei, hotărârea din 26 octombrie 2010; cauza Sandu c. Moldovei, hotărârea din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, mai mult, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Ținând cont de cele menționate, consideră recurenții că, instanțele de fond nu au analizat dacă a fost sau nu o provocare, deoarece orice declarație că acuzatul a fost provocat la săvârșirea actelor de corupție urmează a fi analizată de către instanțele de judecată în hotărârile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare.

Ambele instanțe nu au evaluat dacă acțiunile provocatorului Pricope Gheorghe au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi săvârșită fără intervenția provocatorului.

6. Asupra recursului declarat de inculpați, a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, menționând că criticile formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, deoarece dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu se conține în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În atare circumstanță, se constată că recursul nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză – cerințe obligatorii și care, fiind stipulate

în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, acuzarea consideră că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe, just a ajuns la concluzia menținerii condamnării lui Cerescu Oleg și Raileanu Igor în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Din conținutul recursurilor declarate rezultă că inculpații invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare, respectiv, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. - 5.1. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Pricope Gheorghe; martorilor Pelivan Valeriu; Burlacenco Ruslan; Burlacenco Mihail; procesul-verbal din 29 iulie 2013 cu privire la denunțul lui Pricope Gheorghe; raportul de expertiză nr. 257 din 30 iulie 2013; procesul-verbal de ridicare din 31 iulie 2013; procesul-verbal de examinare a obiectelor din 31 iulie 2013; stenograma convorbirilor telefonice dintre Pricope Gheorghe și Raileanu Igor petrecute la 26 iulie 2013 în incinta IP Ialoveni; stenograma convorbirilor telefonice dintre Pricope Gheorghe și Raileanu Igor petrecute la 29 iulie 2013 pe teritoriul IP Ialoveni; stenograma

convorbirilor telefonice din 29 iulie 2013 dintre Pricope Gheorghe și Pelivan Valeriu; procesul-verbal de ridicare din 30 iulie 2013; copia din Registrul de evidență a proceselor-verbale cu privire la contravenții; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 30 iulie 2013 în incinta biroului de serviciu a lui Cerescu Oleg din incinta IP Ialoveni, amplasat pe adresa or. Ialoveni, str. Gr. Vieru, 24, bir. 5, în cadrul căreia au fost depistate și ridicate: rezultatul alcotestului Drager, îndreptarea la examinarea medicală din 25 iulie 2013, explicația lui Pricope Gheorghe, informația privind anunțul telefonic parvenit la serviciul de gardă al IP Ialoveni la 26 iulie 2013, ora 01.30, raportul privind prelungirea examinării materialelor, procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere din 25 iulie 2013, informația telefonică datată cu 26 iulie 2013 înregistrată de Cerescu Oleg la Serviciul de Gardă a IP Ialoveni, raportul datat cu 29 iulie 2013; procesul-verbal de examinare a documentelor din 31 iulie 2013; ordonanțele de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la dosar din 31 iulie 2013; procesul-verbal de audiere a învinuitului Raileanu Igor din 01 august 2013.

În sensul vizat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a reținut că prima instanță a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale lui Cerescu Oleg în baza art. art. 324 alin. (2) lit. c), 332 alin. (1) Cod penal și Raileanu Igor în baza art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părții apărării (pct. 4. din decizie).

Totodată, este de menționat că concluziile instanței de apel privind lipsa provocării săvârșirii infracțiunii pe cazul dat, coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Potrivit jurisprudenței CEDO, colaboratorii poliției pot să activeze tainic, dar numai sub un control judiciar, cu respectarea garanțiilor procesuale și fără a precede la provocare, iar statul nu trebuie să permită folosirea probelor dobândite în rezultatul unor provocări din partea agenților săi, deoarece va avea loc o încălcare a art. 6 §1 CțEDO.

Activitatea agenților trebuie să se rezume doar la investigarea în mod pasiv a activității persoanei respective, fără o influență exercitată într-o manieră instigatoare, demonstrându-se că infracțiunea incriminată persoanei ar fi fost comisă și fără intervenția lor.

În acest sens, acțiunile procesuale nu trebuie să poarte un caracter de provocare, la baza căreia întotdeauna se află instigarea la comiterea unor fapte care pot avea consecințe nefaste pentru alte persoane.

Interesul general nu poate justifica folosirea probelor obținute la instigarea poliției (hotărârile CEDO în cauzele Teixeira de Castro c. Portugaliei, Khudobin c. Rusiei).

Din materialele cauzei rezultă că aceste prescripții nu au fost încălcate de organul de urmărire penală. Or, în dosarul penal sunt prezente actele privind controlul judiciar asupra activității inculpaților, iar instanța de apel a constatat motivat și just că activitatea colaboratorilor organului de urmărire penală s-a rezumat doar la investigarea în mod pasiv a acțiunilor inculpaților, aceștia nefiind influențați într-o manieră instigatoare, nu au fost încurajați la săvârșirea infracțiunilor, acuzarea demonstrând că infracțiunea incriminată inculpaților ar fi fost săvârșită și fără intervenția colaboratorilor respectivi (pct. 4. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art. 6 CțEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora.

Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, în sensul art. 6 § 1 CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Pe lângă aceasta, recursul declarat de inculpatul Cerescu Oleg, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat și pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul și apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Cu referire la argumentul inculpatului Cerescu Oleg prin care se susține că, provocarea din partea organului de urmărire penală rezultă din faptul înregistrării inițiale a procesului-verbal de primire a denunțului părții vătămate cu nr. 361 (f.d.4, vol. I), iar ulterior prin procesul-verbal de corectare a erorilor materiale (f.d.6, vol. I) se corectează deja cu nr. 367 fără a fi anexată la materialele cauzei penale copia înregistrării denunțului în Registrul nr. I al CNA, Colegiul penal menționează că, posibilitatea corectării erorilor materiale este reglementată de

prevederile art. 249 Cod de procedură penală.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4. - 5.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița vs Moldova).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpații *Cerescu Oleg XXXXXX* și *Raileanu Igor XXXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev